

Skall åklagares telefonnummer lämnas ut?

- rättslig reglering
- två kammarrättsavgöranden i mars 2007

Bakgrund och sammanfattning

Inom Åklagarmyndigheten har sedan länge frågan diskuterats hur en begäran från allmänheten att få ut uppgift om nummer till en åklagares direkt- eller mobiltelefon (tjänstetelefon) skall hanteras.

Under mars 2007 har kammarrätten i Stockholm och kammarrätten i Sundsvall avgjort två mål som gäller åklagares telefonnummer.

Uppgift om *direktnummer till en åklagares tjänstetelefon* skyddas enligt kammarrätten i Stockholm inte av någon sekretessbestämmelse. En begäran om att få ut sådan uppgift skall därför enligt kammarrätten tillmötesgå.

Uppgift om nummer till en *åklagares tjänstemobiltelefon* omfattas enligt båda kammarrätterna av bestämmelsen i 7 kap. 11 § fjärde stycket sekretesslagen, jämförd med 1 a § sekretessförordningen (sekretess i personaladministrativ verksamhet hos Åklagarmyndigheten). En sådan uppgift kan lämnas ut endast om det står klart att uppgiften kan röjas utan att den som uppgiften rör eller någon närstående till honom eller henne lider men. Båda kammarrätterna fann att detta inte stod klart och konstaterade följaktligen att tjänstemobiltelefonnumrena inte skulle lämnas ut.

Inget av besluten överklagades till Regeringsrätten och vi vet därför inte om Regeringsrätten gör samma bedömning.

Rättslig reglering

Sekretess gäller för uppgift som hänför sig till Åklagarmyndighetens verksamhet för att förebygga, uppdaga, utreda eller beivra brott, om det kan antas att syftet med beslutade eller förutsedda åtgärder motverkas eller den framtida verksamheten skadas om uppgiften röjs (5 kap. 1 § första stycket 4 sekretesslagen). Bestämmelsen tar sikte på myndighetens brottsförebyggande och brottsbeivrande verksamhet i allmänhet.

Vidare gäller sekretess i personaladministrativ verksamhet hos Åklagarmyndigheten för uppgift om enskilda bostadsadress, hemtelefonnummer, personnummer och andra jämförbara uppgifter avseende personalen, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den som uppgiften rör eller någon närstående till honom eller henne lider men (7 kap. 11 § fjärde stycket sekretesslagen, jämförd med 1 a § sekretessförordningen). I förarbetena till bestämmelsen finns följande uttalande (prop. 1993/94:165 s. 33f).

”Myndigheternas personaladministrativa verksamhet är ett sådant område där det sedan gammalt gällt en långtgående offentlighet. Denna offentlighet måste dock få inskränkas om det är påkallat med hänsyn till de anställdas och deras familjers trygghet. - - - En regel om utvidgad sekretess inom detta område måste emellertid begränsas till uppgifter och områden där behovet av skydd framstår som särskilt stort. Främst är det skyddet för uppgifter om bostadsadresser och hemtelefonnummer som bör stärkas. Skyddet bör även omfatta adress och telefonnummer till sommarbostaden. Rätten till insyn i myndigheternas verksamhet kräver först och främst att var och en kan få del av sådant som rör anställdas tjänst, tjänsteutövning och att den anställde kan nå på arbetsplatsen. Något starkare intresse av att allmänheten skall kunna nå tjänste-

mannen i hemmet, om inte tjänstemannen själv vill det, finns normalt inte. Att införa bättre sekretesskydd för uppgift om adress och telefonnummer är ett enkelt sätt att bättre skydda anställda och deras familjer inom utsatta områden mot hot och trakasserier.”

Med ”andra jämförbara uppgifter avseende personalen” menas enligt kommentaren till sekretesslagen uppgifter som möjliggör att personalen kan nå utanför arbetet, t.ex. uppgift om privat mobil- eller faxnummer (Sekretesslagen, En kommentar s. 7:65; se även prop. 2003/04:93 s. 48).

I fråga om ”men” anges i förarbetena till sekretesslagen bl.a. följande (prop. 1979/80:2 del A s. 83). I princip bör allt som den berörda individen upplever som ett mera påtagligt obehag kunna beaktas vid skadeprövningen. Utgångspunkten för en bedömning av om men föreligger måste vara den berörda personens egen upplevelse. Enbart det förhållandet att en person tycker att det i största allmänhet är obehagligt att andra vet var han bor kan dock inte anses innebära men i här avsedd bemärkelse.

Två kammarrättsdomar

Kammarrättens i Stockholm dom den 3 mars 2007 i mål nr 264-07

En person vid Tidningarnas Telegrambyrå begärde att få ut en åklagarkammarens interna telefonlista inklusive nummer till tjänstemobiltelefoner. Åklagarkammaren avlog begäran.

Kammarrätten gjorde delvis en annan bedömning och förordnade att uppgifterna om åklagarnas namn och direkttelefonnummer skulle lämnas ut, men avlog överklagandet såvitt avsåg begäran att få ut numren till åklagarnas tjänstemobiltelefoner.

Kammarrätten fann att bestämmelsen i 5 kap. 1 § första stycket 4 sekretesslagen inte kunde anses tillämplig för uppgifterna om *direkttelefonnummer* och att dessa uppgifter inte heller i övrigt kunde anses vara belagda med sekretess. Numren skulle därför lämnas ut.

I fråga om *mobilttelefonnummer* menade kammarrätten att numren, som möjliggör kontakt med åklagarna i hemmet, med hänsyn till vad som framkommit om abonnemangen – de hade s.k. hemliga telefonnummer och numren stod inte registrerade på åklagarkammaren – utgjorde sådana uppgifter om personalen som omfattas av bestämmelsen i 1 a § sekretessförordningen. Med hänsyn härtill och då det inte stod klart att uppgifterna kunde röjas utan att den som uppgiften rörde eller någon närstående till honom eller henne led men, gällde sekretess för mobilttelefonnumren. De skulle därför inte lämnas ut.

Kammarrättens i Sundsvall dom den 28 mars 2007 i mål nr 416-07

En person vid Sveriges Radio begärde att få ut uppgifter om tjänstemobilnummer till åklagarna vid en åklagarkammare. Begäran avlogs.

Kammarrätten delade åklagarkammarens uppfattning att uppgifterna inte kunde lämnas ut. I domskälen anfördes bl.a. följande.

”Bestämmelsen (anm.: 7 kap. 11 § fjärde stycket sekretesslagen, jämförd med 1 a § sekretessförordningen) är utformad med en presumtion för att sekretess gäller i åklagarmyndigheternas personaladministrativa verksamhet och de uppgifter som är särskilt skyddsvärda är bl.a. bostadsadresser och hemtelefonnummer. NN önskar visserligen få uppgifter om telefonnumren till åklagarnas tjänstemobiltelefoner men syftet är att kunna nå åklagarna utanför kontorstid när de kan befinna sig i hemmen. Enligt avtalet med arbetsgivaren får åklagarnas tjänstemobiltelefoner användas för privat bruk och efter dagens slut. Med beaktande av det obehag som åklagarna kan uppleva av att bli uppringda även i hemmen finner kammarrätten att det inte står klart att de begärda uppgifterna kan röjas utan att åklagarna eller deras närstående lider men. Överklagandet kan därför inte bifallas.”